12. 5. SEDMA VAZMENA NEDJELJA	
Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola	
13.5. Ponedjeljak Gospa Fatimska	19:30 Gola: + Ana, Kata i Ignac Premec, Magdalena i Ignac Petrović
14.5. Utorak Matija ap	19:30 Gola: + Franjo Parag, Josip i Marija Novogradec KLANJANJE
15.5. Srijeda Izidor	19:30 Ždala: + Đuro i Stjepan Pavo
16.5. Četvrtak Ivan Nepomuk	19:30 Gotalovo: + Marija Lovković, Josip Premec i rod.
17.5. Petak Bruno	19:30 Gola: + Franjo i Terezija Novak i rod.
18.5. Subota Ivan I.pp	16:00 Gola: vjenčanje Matija Kolarević – Stela Novak 17:00 Ždala: krštenje Stela Špoljar 19:30 Gola: + Marica i Slavko Živković
19.5. **DUHOVI**	8:30 ŽDALA: + Vjekoslav Šimeg, Marija Grčić 9:45 GOTALOVO: + Pavao i Bernarda Jakupec i rod., Stjepan Podgorski i rod., Mijo, Verona i Stjepan Varga 11:00 GOLA: župna

Hodočašće u Mariju Bistricu organizira Udruga umirovljenika općine Gola, 25.5.2024.
Polazak iz Ždale u 6:30 sati.
Cijena: 15 eura za članove udruge, 20 eura za sve ostale.
Prijave i uplate do 19.5.2024.

Izdaje: župa Gola, tel. 048/833-222; izlazi nedjeljom;
Naklada: 250 komada

Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog Trojstva – Ždala

SEDMA VAZMENA NEDJELJA - B
12. svibanj 2024.

Evanđelje: Iv 17,11b-19

Neka i oni budu jedno kao i mi!

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Isus podiže oči k nebu i pomoli se:
»Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi. Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u tvom imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih, te nijedan od njih ne propade osim sina propasti, da se Pismo ispuni. A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju puninu moje radosti u sebi. Ja sam im predao tvoju riječ, a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina. Kao što ti mene posla u svijet, tako i ja poslah njih u svijet. I za njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini.«

Riječ Gospodnja.

SAČUVATI OD ZLOGA

Kako smo čuli u današnjem evanđeoskom odlomku (Iv 17, 11b-19), Isus moli za svoje učenike. Iz njegove molitve se iščitavaju važne stvari koje on želi svojim učenicima, te ih stavlja u svoju molitvu pokazujući tako do čega je njemu stalo i što im u stvari želi kao Učitelj. Nemoguće je jednim promišljanjem produbiti sve sadržaje koje Gospodin ističe, ali barem

nešto se može istaknuti koristeći se obiljem njegove riječi kako za naš osobni život danas tako i za život Crkve. Tako između ostaloga vidimo da moli Oca da sačuva učenike od Zloga: Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. Doista je vrlo zanimljiv ovaj Gospodinov izričaj. On ne moli Oca da ih uzme sa svijeta, što bi bilo jedno od rješenja. Jer da ih uzme sa svijeta, lišio bi ih svih problema, izazova i poteškoća koje imaju u svijetu. Napose oslobodio bi ih progona i protivljenja svijeta njihovu nauku. S druge pak strane Isus moli zdušno svoga Oca da ih očuva od Zloga, te se s pravom valja pitati što to znači. Doista, znamo da im Isus nije jamčio da će ih zaštiti od progona i svih protivština, već im je to i obećao. Zato očito ne misli zaštiti ih na takav način da im osigura i omogući miran i lagodan život. Naprotiv, poslao ih je da naviještaju u svijetu, kao što je i njega poslao Otac, pa i kad se moraju mučiti naviještajući radosnu vijest kraljevstva sve do prolijevanja krvi. Nije ih poštedio ni napada izvana ni kojekakvih nevolja iznutra, te se onda s pravom postavlja pitanja kako ih je onda Otac zaštitio od Zloga. Je li Isusova molitva ostala neuslišana ako ih nije zaštitio od okrutnosti svijeta i od krvavih napada moćnika?

Zato vidimo da ih Gospodin nije niti sačuvao od reakcije i bijesa Zloga koji ih je bjesomučno progonio, pa i okrutno kaznio smrću jednog po jednog, upravo zato jer su naviještali radosnu vijest spasenja. Nije ih poštedio od tih napada, te svojom molitvom i nije za njih tražio takvu zaštitu, već nešto mnogo važnije i sadržajnije. Molio je Oca da ih zaštiti od zasjeda Zloga, ali onih duhovnih zasjeda koje bi mogle ugroziti njihovu duhovnu i vjerničku cjelovitost. Uistinu je mnogo gore ako ih Zli uspije zavesti, nego ako ih progoni i ako im tjelesno naudi. I mnogo je lakše obraniti se od Zloga koji progoni snagom moćnika i sirovom silom, od onih lukavih progona koji prijete zaraziti im dušu i odvratiti ih od cjelovitoga služenja Bogu i njegovoj istini. Zato ova molitva pokazuje da Isus moli da njegovi učenici budu zaštićeni od lukavstava i prijevara Zloga, to jest od zamki koje im postavlja s ciljem da ih iskvari, odvrati s pravoga puta, uvede u zabludu, odvrati od puta posvećenja. I doista vidimo da je to uvijek bio jedan od ciljeva koji je Zli htio postići: odvratiti apostole od puta istine, posvećenja, svetosti. Stoga je ova molitva i danas vrlo aktualna. Jer nije dostatno samo da nam Gospodin podari mirna vremena

i da nas čuva od progona, od napada i nasilja. Mnogo je važnije da nas Božja pomoć prati i štiti danas od kompromisa sa Zlim, to jest da nam čuva vjeru cjelovitom, budući da je istinsko zlo ako Zli učini da Bog ne bude na pravom mjestu u našemu životu. Zato ni danas nisu toliko opasni otvoreni napadi Zloga, koliko je pogubno za dušu i za cijelu Crkvu ako Zli uspijeva odvratiti pastire i apostole od cjelovitog i vjerodostojnog služenja Bogu. Opasni su napadi zla i Zloga koji nas ugrožava duhovno na način da čini sve da oslabi naše postojanje pred Bogom. Pogubni su utjecaji Zloga koji čini da naša vjera postaje mlaka, a mi se lagano poistovjetimo sa svijetom. Vrlo je škodljivo za naše spasenje kada mi ne doživljavamo temeljito i korjenito Božju istinu i kada od nje ne živimo. A pogotovo ako pristajemo na kompromise s poluistinama i lažima koje postoje u svijetu. Molimo stoga Gospodina da i nas uključi u svoju molitvu, te da i nas Otac zaštiti od Zloga, a ne samo od onih svakodnevnih izvanjskih zala kojih smo počesto žrtve. Neka i nas zaštiti u svojoj riječi, istini i ljubavi, da bismo tako i sami imali u sebi puninu radosti koju je donio u ovaj naš počesto tužni svijet koji ne živi od Božje radosti. A da bi se to dogodilo, raspoložimo svoja srca i podložimo mu ih, jer njegova se molitva prvenstveno ostvaruje u srcu i duši onih koji primaju njega i ostaju nepovratno u cjelovitom zajedništvu s njime.

Prof.dr.don Ivan Bodrožić

Sv. Leopold Bogdan Mandić

Franjevac kapucin (OFMCap) – svećenik

Rođen je 12. svibnja 1866. u Herceg Novom (danas Crna Gora). Njegovi roditelji, otac Petar Antun Mandić i majka Dragica (Karla) rođ. Carević, na krštenju (13. 6. 1866.) su mu dali ime **Bogdan Ivan**. Dječak se od rane mladosti odlikovao uzornim vladanjem i ljubavlju prema svojim vršnjacima i drugim prijateljima, tako da mu je kotorski biskup Kazimir Forlani prigodom ulaska u Kapucinsko sjemenište u Udinama (16. 11. 1882.) da svjedočanstvo da je *"od najnježnijih godina davao primjer svake kreposti, jer je cijelom dušom nastojao oko kršćanske savršenosti".*

Kad je iscrpljen ispovjedničkom službom i bolešću 30. srpnja 1942. preminuo u Padovi, vjerni ga je narod sa svoje strane odmah proglasio svecem. Njegovo se štovanje, upravo munjevitom brzinom proširilo po svim zemljama i kontinentima. U našoj domovini (Hrvatskoj) njegovo štovanje počeo je najprije širiti kardinal Alojzije Stepinac.